

svage, at de er kommet på en særlig institution, men som trods alt har nogle problemer med hjemmefra, til at få den stimulering og det kendskab til verden omkring dem, som alle andre børn får som en naturlig del af deres verden.

Hvordan kan det være, at hr. Villy Søvndal ikke vil være med til det hjørne, når nu det er et hjørne af en kæmpestor indsats?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, at de borgerlige ordførere er blevet så sure. Det var de også op til jul, det er, som om julglæden slet ikke har indfundet sig, heller ikke her i januar. Det synes jeg er lidt ærgerligt.

Desuden synes jeg også, at det er ærgerligt at blive karakteriseret som kværuletant på baggrund af sit indlæg. Jeg holdt et ordførerindlæg båret af principielle betragtninger om, hvad staten skal blande sig i, og hvad den ikke skal, og jeg vil advare mod, at man betragter det som et kværuletantisk indlæg.

Jeg argumenterede i mit indlæg for, at den alvorlige indsats over for udsatte børn ligger fuldstændig andre steder end ved forestillingen om, at man kan skrive sig igennem det ved læreplaner. Jeg advarede i mit indlæg imod den fantastiske statsstyring, der har grebet den her regering, der har troen på, at man på stort set alle livets områder er i stand til fra statens side at dirigere folk og i det her tilfælde dirigere daginstitutionerne.

Ordet *skal* er anvendt fire gange på forsiden: Daginstitutionerne skal, daginstitutionerne skal, daginstitutionerne skal, daginstitutionerne skal.

Jeg vil advare mod en tro på, at statsmagten er så meget dygtigere end de folk, der arbejder med de her ting i virkeligheden. Det var essensen i mit indlæg.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, hvilke af de nævnte temaer i lovforslagets bemærkninger hr. Villy Søvndal finder er irrelevante for børns udvikling af kompetencer. Jeg synes, det vil være hensigtsmæssigt at få meget præcist at vide, hvad det er for nogle områder, der støder hr. Villy Søvndal i denne satsning.

Det andet spørgsmål, jeg har til hr. Villy Søvndal, er, om hr. Villy Søvndal synes, at det er uanstændigt og uansvarligt og helt hen i vejret, når pædagogerne gennem deres organisation, BUPL, gennem flere år har talt om, at man har

brug for at få udvidet formålsbestemmelsen, at man har talt om nationale anbefalinger på området, som på den ene side afspejler deres pædagogiske behov og udfordringer og på den anden side løfter fagets interesse ud over den enkelte institution og kommune med henblik på en større erkendelse og anerkendelse af pædagogernes samfundsmæssige betydning, sådan som det blev udtalt fra BUPL's kongres i 2002. Lægger hr. Villy Søvndal afstand til sådan nogle meldinger?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil slet ikke anvende så stærkt et ord som uanstændige om andre, fordi jeg ser anderledes på en sag end dem. Sådan skal man ikke diskutere, man er bare uenig med dem, og sådan er det, og så er den for så vidt ikke længere. Så må man anføre argumenterne for, hvorfor man mener det og prøve at måle de andres argumenter, ikke?

Jeg har fundet debatten i dag interessant, især når jeg har hørt de eksempler, der er nævnt, på, hvad der er vigtigt. Jeg er ked af at skulle karakterisere andres indlæg, men på mig virker det lidt banalt, når det siges, at hvis børn er glade for at få læst op, så tier de stille. Ja, selvfølgelig gør de det. Og hvis man læser en spændende bog for børn, så tier de stille, for så er det fantastisk spændende at lytte.

Og eksemplet med at man skal standse op og se, når bladene falder af træerne. Ja, det er næsten ikke til at lade være med, hvis man går sammen med børn. Så kan man diskutere med børnene, om det er fotosyntesen, eller om det er, fordi bladene er blevet trætte og sådan noget, og det synes jeg bestemt man skal diskutere med børn.

Men undskyld mig, eksemplerne bliver så banale, at det driver. Det går vi da rundt og gør alle sammen, vi kan slet ikke lade være, når vi er i nærheden af børn, og børnene kan slet ikke lade være.

KL 17.45

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Villy Søvndal på ingen måde mener, at det, at man er bevidst om, hvilke kompetencer man bibringer børnene, og det, at man får synliggjort formålet med dagtilbuddet, på nogen måde kan være et redskab, der kan være hensigtsmæssigt for at få øje på, om børn har særlige problemer, og at man dermed kan